

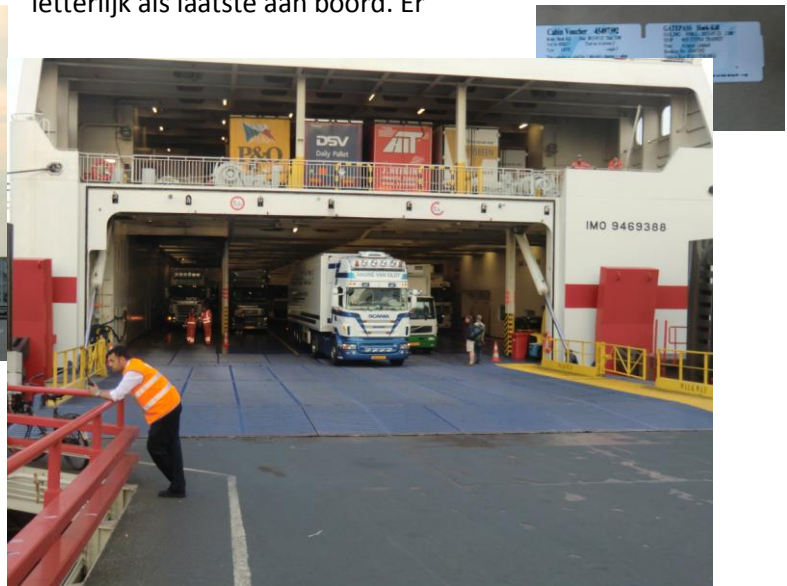

Reisverslag van Wezep naar Lockerbie Schotland

Op dinsdagmiddag, 23 juli 2013, stap ik in Apeldoorn bij Henk Jansen zijn voertuig in van de Firma André van Olst. Een Scania V8 500 Pk met een broedeierenoplegger. Geladen met lege eier karren uit Duitsland. We vertrekken om 18.15 uur en moeten de boot halen in Hoek van Holland van 20.30. Dat zal erg krap worden, dus Henk overlegt met Stena Line met wat voor tijd dat we denken te arriveren. Men geeft aan dat men op deze manier goed op de hoogte is en dat er "rekening" mee gehouden kan worden. We komen toch nog mooi op tijd, maken alle formele documenten in orde en gaan

letterlijk als laatste aan boord. Er

kunnen hier ongeveer 300 trucks en trailers op. We hebben onze tickets en we krijgen elk een eigen hut, waar we onze tassen neerzetten. Om

daarna direct te gaan eten. Voortreffelijk hoe alles eruit ziet en verrukkelijk eten. Ik waan mezelf in een Hotel. Het schip doet er 11 uur over om in

Engeland Killingsholme (havenstad) te komen. Omdat we direct er als eerste af kunnen, wordt er zeker een ½ uur gewonnen dan dat je een dek hoger staat. We worden in een bepaalde rijrichting gestuurd, met ook dat trucks gescand worden, maar niemand heeft interesse voor ons en we rijden Engeland binnen,

naar de eerste rotonde die je links moet nemen. En verder die dag zullen we er nog voldoende rotondes tegen komen. We volgen de M66 om eerst naar het plaatsje Dumfries in Schotland te rijden. We passeren hier het gebergte Cumbria, wat er fantastisch uit ziet, want we hebben ook schitterend weer. Tussendoor worden we

gepasseerd door vele voertuigen en hier zie je ook dat ze ongeveer 80 cm hoger mogen laden. Dus best wel heel hoge opleggers en autotransporteurs met 3

lagen! Dat zijn pas ladingen. We naderen met ongeveer 4 ½ uur rijden en gewisseld te hebben Dumfries, nadat we de grens met Schotland zijn gepasseerd.

Hier moeten we het voertuig eerst weer helemaal wassen,

voordat we mogen lossen in de schone ruimte van hen. Hier gaat weer de preventie voor hygiëne, besmettingsgevaar

tellen. Want het voertuig is volledig gewassen in Duitsland vertrokken, maar dat zijn de eisen. We lossen de schone karren en we krijgen een aantal lege karren terug die weer in Duitsland gelost moeten worden. Daarna gaan we binnendoor, want Henk is hier vaker geweest en kiest voor een smalle weg. Ik stuur en zit links bijna volledig in de takken en met een

bocht naar links is er maar één mogelijkheid: tempo terug en Henk kan als eerste om de bocht kijken. We passeren smalle bruggen, die we maar met 1 voertuig tegelijk kunnen passeren. Na een ½ uur rijden komen we Lockerbie (bekende plaats vanwege het neerstorten van een vliegtuig met oorzaak een bomexplosie in 1988 met 270 doden) binnen rollen, een typisch Engels plaatsje met veel voertuigen voor de woningen en alles wat scheef gezakt. We laden hier bij het centraal depot de bij elkaar verzamelende broedeieren. Voordat we het terrein mogen oprijden, moeten we eerst alle wielen ontsmetten. Daarna

kunnen we het voertuig voor een dok plaatsen, waar het personeel het voertuig laad en op de wijze met zekeren, zoals wij dat willen. Na 6 karren, 2 sjobanden, maken zo een mooi blok en houden de karren zo van de wand, zodat aan alle kanten gekoeld, verwarmd en geventileerd kan worden, want de eieren "leven". Zij gaan naar een broederij in Duitsland waar eendagskuikens uit voort komen, die weer moederdieren moeten worden voor eieren van

toekomstige mestkuikens. Dus zeer waardevolle broedeieren, welke ook op 17°C getransporteerd moeten worden. We vertrekken om ongeveer 15.00 Engelse, 16.00 NL tijd, om weer de boot in Killingsholme te pakken. Het rijden gaat zeer voorspoedig, doen onderweg een heerlijk bakje koffie bij

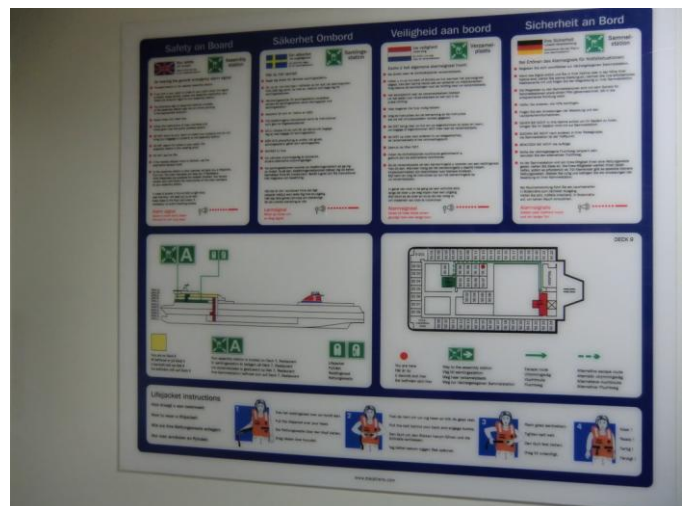
een BP tankstation. Onderweg komen we massaal Eddie Stobart voertuigen tegen. Een enorm concern en het opvallende is dat elk voertuig een vrouwen naam

voor op het voertuig heeft staan. (700 of meer trucks). De natuur is prachtig, net zoals de beroemde stenen afrasteringen van de weides. Onderweg worden we ook gewaarschuwd voor niet te hard rijden. Dan staat er een zeer opvallend voertuig met een camera uit een luikje. Naar mijn idee krijgt niemand hier een bekeuring zo opvallend zijn de voertuigen en de voorinformatie.

Om ongeveer 20.30 komen we bij de boot aan en we zijn bijna weer de laatste die aan boord gaan. Geeft niks, want alles ziet er weer piekfijn en heerlijk uit. Tevens wordt de elektrakabel aan de koelmoter aangesloten om te zorgen dat de koeling voor de broedeieren perfect blijven. Ik lees nog even de veiligheidsinstructies en maak een heerlijk nacht met in de ochtend een super ontbijt. We rijden de boot af en zijn om ongeveer 11.00 in Apeldoorn, waar deze rit voor mij weer eindigt.

Conclusie: een mooie rit door een gedeelte van Engeland en Schotland, met daarbij de disciplines van links rijden, maar ook zeker de protocollen van schoonmaken van de voertuigen en het inwendige. Puur vanuit de preventie. Temperatuur controle. Dit alles voor de kwaliteit. En natuurlijk de ervaring opgedaan van hoe deze bootreis weer verloopt qua rijtijden/rusttijden met daarna de rit.

Frits van Amerongen